

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har et spørgsmål til ministeren i anledning af det foreliggende beslutningsforslag. Jeg er en af de fyre her i samfundet, en af de borgere, der er så frække, at jeg har tilladt mig at have både privat og erhvervsmæssig gæld, og derfor er jeg naturligvis meget nervøs for, hvordan jeg nu kommer i klemme i dette system. Da jeg kan se, at jeg har etableret mig sådan, at det er umuligt at skille de to ting ad, vil det selvsagt være helt umuligt for mig at redgøre over for det offentlige for renten dels af min erhvervsmæssige, dels af min private gæld. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det vil være sådan, at der bliver fastsat en dato eller et tidspunkt hvert år, hvor man kan ringe til myndighederne og sige, at man ikke tror, det er rigtigt, det, man har opgivet, og om man, hvis man gør det, kan slippe for at blive straffet for at have opgivet noget, der er forkert.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Der er fra forskellige ordførere fremført synspunkter, som jeg kan registrere at jeg har hørt før. Jeg er uenig i de fleste af disse synspunkter, og jeg synes ikke, tiden er inde til at gå ind i en nærmere argumentation. Jeg tror, vi får tid til at drøfte disse problemer i den kommende tid.

Hr. Bollmann stillede mig nogle enkelte spørgsmål. For det første, om jeg var kommet i tvivl om mit eget forslag i kraft af de besvarelser, der er afgivet til udvalget, og hertil kan jeg sige, at det er jeg afgjort ikke. Jeg mener stadig væk, at det er et meget seriøst forslag, der er fremlagt til behandling af disse problemer, og jeg tror ikke, det vil være muligt, skal vi sige at løse dem på en mere hensigtsmæssig måde end den, der fremgår af lovforslaget. Men det får vi også lejlighed til at drøfte nærmere i den kommende tid.

Så spurgte hr. Bollmann mig, om jeg ville afvente et udspil fra det udvalg, der beskæftiger sig med virksomhedsbeskatning, og det udvalg, der beskæftiger sig med socialindkomstbegrebet. De ting hænger ikke nødvendigvis sammen, men det er klart, at også her kan der være nogle problemer, som det kan være nyttigt at vi får med ind i vores overvejelser. Jeg vil dog sige, at det hører ikke nødvendigvis sammen.

Så spurgte hr. Bollmann mig, om jeg var parat til at drøfte andre principper, og hertil kan jeg svare, at det er jeg ikke. Jeg mener, at det er de bærende principper, som ligger i udvalget, og som vi må gøre til genstand for drøftelser. Jeg har allerede tidligere sagt til hr. Bollmann, at de tanker, som hr. Bollmann og centrum-demokraterne gør sig om begrænsninger i rentefradragsretten, ikke tiltaler socialdemokratiet.

Hr. Arne Bjerregaard havde nogle bemærkninger om, at jeg ikke skulle være indstillet på at samarbejde. Det er jeg da bedrøvet over, for jeg vil meget gerne samarbejde, også med hr. Arne Bjerregaard, men det forekommer mig, at hr. Arne Bjerregaard har låst sig fast på en holdning i dette spørgsmål, som er meget urealistisk. Selv om jeg ville være sympatisk indstillet over for nogle af de tanker, hr. Arne Bjerregaard har gjort sig i denne sammenhæng, er det altså ikke sådan, at hr. Arne Bjerregaards parti og socialdemokratiet tilsammen har flertal, og vi ville altså ikke være i stand til sammen at bære det igennem. Jeg siger: selv om jeg ville være sympatisk indstillet over for nogle af de ting, hr. Arne Bjerregaard står for. Det er jo en realitet, som hr. Arne Bjerregaard også må tage i betragtning, og derfor kan jeg egentlig ikke forstå, at han ikke indtager en anden holdning, således at han også kunne være med til at påvirke det forslag, som vi skal have igennem.

Hr. Flygaard og andre ordførere beklagede sig lidt over den skarpe afgrænsning, som ligger i beslutningsforslaget, og det gør det nødvendigt for mig at sige, at regeringen hele tiden har understreget, at vores forslag om en omlægning af rentefradragsretten indgår som en væsentlig del af den helhedsløsning, vi har lagt frem, og at vi anser en løsning af dette problem som meget afgørende for, om vi kan rette ubalancen op i dansk økonomi. Derfor er det helt nødvendigt for os at få sikkerhed for, at der er partier, som vil forpligte sig på en sådan måde, at vi er sikre på, at vi kan gennemføre en konkret lovgivning på dette område, der kan træde i kraft pr. 1. januar 1981. Jeg er i den situation at turde mene på grundlag af de drøftelser, der også har fundet sted, at der vil være et sådant flertal, der er parat til på grundlag af det lovforslag, der foreligger til behandling i udvalget,